

— obciążenie EMA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zarzut niezgodności z prawem jest uzasadniony, zaskarżona decyzja jest zatem prawnie niedopuszczalna, ponieważ EMA naruszyła prawo i popełniła błędy w ustaleniach faktycznych, a także uchybiła ciężącym na niej obowiązkom przedstawienia uzasadnienia oraz dokonania starannej i dogłębnej oceny, o których mowa w art. 296 TFUE.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zgodność z prawem zaskarżonej decyzji również może być kwestionowana, ponieważ status „nowej substancji aktywnej” powinien być ponownie zbadany po złożeniu przez Mylan sprzeciwu na etapie składania wniosku. W związku z tym, zdaniem strony skarżącej, EMA nie wykonała swoich obowiązków w sposób należyty, a w szczególności nie dokonała skutecznej i starannej oceny oraz nie przedstawiła uzasadnienia zgodnie z wymaganiami art. 296 TFUE, co czyni zaskarżoną decyzję niezgodną z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2020 r. – Ryanair/Komisja

(Sprawa T-657/20)

(2020/C 433/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci F. Laprévotte, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 9 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57410 COVID – dokapitalizowanie Finnairu (¹); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarżąca wniosła również o rozpoznanie skargi w trybie przyspieszonym, o którym mowa w art. 23a statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja niewłaściwie zastosowała art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE oraz zastosowała w sposób niekompletny tymczasowe ramy prawne, a także dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, uznając, że pomoc ma na celu zaradzenie poważnym zakłóceniom w funkcjonowaniu fińskiej gospodarki i naruszając ciężący na niej obowiązek wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej niekorzystnym wpływem na warunki wymiany handlowej i utrzymanie niezakłóconej konkurencji (tj. „test bilansujący”) oraz uznając, że Finnair nie posiada znaczącej pozycji rynkowej.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła szczególne postanowienia traktatu FUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego dotyczące zakazu dyskryminacji, swobodnego świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości, które stanowią podstawę liberalizacji transportu lotniczego w Unii Europejskiej od końca lat 80. ubiegłego wieku. Liberalizacja rynku transportu lotniczego w Unii pozwoliła na rozwój prawdziwie paneuropejskich tanich linii lotniczych. Zezwalając Finlandii na zastrzeżenie pomocy dla Finnairu, Komisja Europejska zignorowała szkody, jakie kryzys związany z COVID-19 poczynił takim paneuropejskim liniom lotniczym, oraz rolę, jaką one odgrywają w sieci połączeń lotniczych Finlandii.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja nie wszczęła, pomimo poważnych trudności, formalnego postępowania wyjaśniającego oraz naruszyła uprawnienia procesowe skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia.

(¹) Decyzja Komisji Europejskiej (UE) z dnia 9 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57410 COVID – dokapitalizowanie Finnairu (Dz.U. 2020, C 310, s. 6).

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2020 r. – Jakober / EUIPO (Kształt filiżanki)

(Sprawa T-658/20)

(2020/C 433/83)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Philip Jakober (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Klink)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt filiżanki) – zgłoszenie nr 15 963 994

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 sierpnia 2020 r. w sprawie R 554/2020-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji w taki sposób, by odwołanie zostało uznane za zasadne, a w konsekwencji zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 15 963 994 zostało dopuszczone do rejestracji w rejestrze EUIPO;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Postanowienie Sądu z dnia 30 września 2020 r. – Banco Comercial Português i in. / Komisja

(Sprawa T-298/18) (¹)

(2020/C 433/84)

Język postępowania: angielski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 249 z 16.7.2018.